

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Klacht	:	RKZ 22.07
Instelling	:	Zuyderland GGZ
Wet	:	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz)
Datum binnenkomst klacht	:	20 december 2022
Datum hoorzitting	:	22 december 2022
Datum verkorte beslissing	:	22 december 2022
Datum motivering beslissing	:	29 december 2022

De Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg heeft zich beraden over de klacht van klaagster, aan wie ten tijde van de klacht op grond van een machtiging tot voorzetting crisismaatregel zorg werd verleend door Zuyderland. De klacht heeft betrekking op het besluit tot inzet van verplichte zorg in de vorm van medicatie en het besluit tot opname in een accommodatie. Beide besluiten zijn genomen door psychiater en zorgverantwoordelijke X.

1 PROCEDURE

De klachtencommissie heeft op 21 december 2022 het klachtenformulier, gedateerd op 20 december 2022, waarin naast een klacht ook een schorsingsverzoek is geformuleerd, van klaagster ontvangen. Op 15 december 2022 is aan klaagster een depotmedicatie voorgeschreven en verweerders hebben aangegeven met de verplichte medicatie te kunnen wachten op de inhoudelijke behandeling van de klacht. Wel wordt medicatie binnen het vrijwillige kader aangeboden, waarbij klaagster de optie krijgt om te weigeren. De klachtencommissie heeft de klacht op 22 december 2022 inhoudelijk behandeld en beoordeeld. De verkorte beslissing is op 22 december 2022 aan partijen verstuurd. Naar het oordeel van de klachtencommissie heeft klaagster hierdoor geen belang meer bij een inhoudelijke beoordeling van het schorsingsverzoek.

Verweerders hebben op 21 december 2022 een verweerschrift ingediend. Op 22 december 2022 heeft een hoorzitting plaatsgevonden op locatie. Bij die gelegenheid hebben beide partijen, ieder voor zich, hun standpunten toegelicht.

1.1 TERMIJN

De klacht betreft een klacht als omschreven in artikel 10:3 Wvggz en deze klacht heeft betrekking op een beslissing waarvan het gevolg nog actueel is, zodat de klachtencommissie gehouden is binnen 2 weken na ontvangst van deze klacht schriftelijk hierover een beslissing te nemen. Deze termijn loopt af op 4 januari 2023.

2 KLACHT

Klaagster maakt bezwaar tegen een aan haar opgelegde verplichte vorm van zorg in de vorm van het toedienen van depotmedicatie en verplichte opname in een accommodatie.

3 FEITEN

- Een medische verklaring ten behoeve van het verkrijgen van een crisismaatregel is opgesteld door een onafhankelijk psychiater op 7 december 2022.
- Er is een beschikking van de burgemeester verstrekt ten aanzien van de crisismaatregel op 7 december 2022.
- De rechtbank Limburg heeft middels kennisgeving mondelinge uitspraak verplichte zorg Wvggz op 12 december 2022 een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel verleend voor de duur van drie weken.

- Een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg ingevolge art. 8:9 lid 1 en 2 Wvggz is op 9 december en op 13 december 2022 afgegeven.
- Door tussenkomst van de geneesheer-directeur is klagster schriftelijk in kennis gesteld van die beslissing.

4 STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1 STANDPUNT KLAAGSTER

Het standpunt van klagster, ondersteund door de patiënten vertrouwenspersoon tijdens de hoorzitting komt, en voor zover relevant voor de beoordeling van de klacht, kort en zakelijk samengevat, neer op het volgende:

Klaagster geeft aan, zowel in haar klacht als ter zitting, dat zij geen medicatie nodig heeft gezien er geen sprake is van een psychiatrisch toestandsbeeld. Klaagster stelt dat nu zij niet ziek is en zij geen ernstig nadeel veroorzaakt voor zichzelf of anderen, een verplichte opname in een accommodatie niet nodig is. Klaagster is van mening dat zij meer baat heeft bij gesprekken bij haar thuis. Klaagster draagt zelf zorg voor haar huishouding. Zij stelt dat zij haar woning niet verwaarloosd heeft, maar dat ze in de huishouding wel wat hulp kan gebruiken, gezien haar leeftijd. Zij acht haar huis echter goed leefbaar. Zij bevestigt dat zij de tuin verwaarloosd heeft. Klaagster vertelt geen kinderen te hebben. Zij heeft hen wel mogen opvoeden, maar zij heeft hen niet gebaard.

Ter zitting beschrijft klagster wat er volgens haar gebeurd is de dag van opname. Op het moment van de opname door middel van de crisismaatregel voelde zij zich overvallen. Klaagster vertelt dat zij muziek zat te luisteren en dat zij toen overvallen werd in haar woning. Haar zoon en schoonzoon wilden haar verkrachten. Klaagster heeft hen binnengelaten, maar zij vroeg zich af wat zij nu weer binnengehaald had. Voor klagster was het al snel duidelijk dat haar zoon haar uit de woning wilde halen. Haar zoon heeft contact gehad met zijn vader. Klaagster merkt op dat zij altijd heeft aangegeven zich niet uit de woning te laten jagen.

Klaagster geeft aan dat zij op het raam van de buurvrouw gebonkt heeft, maar ontkent dat zij gezegd heeft dat zij een baksteen door het raam zou gooien. Klaagster stelt dat zij de woning van de buurvrouw gekocht heeft en dat de buurvrouw haar daarom huur moet betalen. Bij het op het raam bonken heeft klagster gezegd dat de buurvrouw er nu uit moet, dat het nu afgelopen is. Klaagster geeft aan liever in de bajes te zitten, omdat zij dan dicht bij het vuur zit. Klaagster erkent dat de buurvrouw zich hierdoor bedreigd kan voelen, maar het raam is dik en dus is het volgens klagster niet echt een bedreiging. Klaagster vertelt dit met enige stemverheffing gezegd te hebben. Volgens klagster is de buurvrouw een hoer en zou zij de ziekte van Lyme hebben, maar dat zal de komende tijd wel duidelijk worden.

Klaagster geeft verder aan veel te 'oorbellen' met haar kinderen. Haar kinderen hebben veel in de bajes gezeten en zitten daar nu ook nog. Vanochtend heeft klagster nog 'geoorbeld' met haar dochter. Klaagster geeft aan met nummer één gesproken te hebben. Nummer twee is degene die met haar zoon samenspeelt.

Met betrekking tot de medicatie die klagster genomen heeft, zegt zij dat zij deze genomen heeft op advies van de huisarts. Echter, met deze medicatie voelde klagster zich een zombie. De bijwerkingen waren volgens haar te heftig. Klaagster heeft eerst voor haar man gezorgd en wil nu zelf geen medicatie nemen.

Tenslotte richt klagster zich tot verweerders en stelt dat zij geen schulden heeft. Klaagster geeft aan €23.000 euro op de ING te hebben staan. Wat betreft de tabletten weten verweerders al, volgens klagster, dat zij deze niet wil slikken. Die heeft zij al twee dagen niet genomen en ze wil zeker geen spuit of druppels, want daar ga je mee eraan.

Patiënt vertrouwenspersoon vult aan dat sommige zaken niet geverifieerd zijn, bijvoorbeeld de situatie betreffende het huis, de buurvrouw en de financiën van klagster.

Klaagster geeft aan dat ze helemaal geen medicatie wil, omdat ze zich daarvan heel slecht voelt. Klaagster vraagt zich af of er geen alternatieven mogelijk zijn.

4.2 STANDPUNT VERWEERDERS

Het standpunt van verweerders komt, samengevat, neer op het volgende:

Bij klaagster is er sprake van een psychotisch toestandsbeeld zich uitend in akoestische en visuele hallucinaties, betrekkingswanen en paranoïde belevingen. Klaagster is gekend met een eerdere psychotische ontregeling waarvoor kortdurende behandeling met een antipsychoticum effectief is gebleken. Deze episode vond plaats van september 2015 tot september 2017. Tegen advies in heeft klaagster deze behandeling gestaakt en is uit zorg gegaan. Pas in juni 2022 is zij éénmalig gezien door de crisisdienst, nadat de kinderen van klaagster een toename van psychoticiteit rapporteerden. Er was op dat moment echter geen acute zorg nodig en klaagster zou contact opnemen met haar huisarts.

Bij de opname op 7 december jl. escaleerde de situatie thuis. Klaagster bonkte op de ramen van de buurvrouw en zou in de ochtend bedreigd hebben, volgens de POH, met stenen de ruit in te gooien, waardoor de buurvrouw zich bedreigd voelde. Tijdens het onderzoek bij opname door de psychiater, geeft klaagster aan dat de buurvrouw uit haar leven moet. Klaagster is op dat moment erg dreigend naar dochter en zoon. Tevens is zij verbaal en fysiek agressief naar zorgmedewerkers, waarbij ze een zorgmedewerker van haar stoel duwt. Klaagster heeft het gevoel dat er een spelletje met haar wordt gespeeld. Klaagster heeft geen ziektebesef- en inzicht.

De contactpersoon van klaagster maakt duidelijk dat het huis van klaagster fors vervuild is, er sprake is van een huurachterstand, dat er een toenemend isolement is waarbij klaagster vrijwel geen contact meer heeft met haar kinderen.

Bij opname, op 7 december 2022, is er geen mogelijkheid tot een vrijwillige behandelovereenkomst. Klaagster benoemt het niet eens te zijn met de crisismaatregel en de verplichte zorg, waaronder opname in een accommodatie. Het psychiatrisch toestandsbeeld van klaagster werd ingeschat op de Intensive Care Unit. Gedurende de eerste uren van de opname wilde klaagster niet naar de afdeling. Daarom werden de deuren richting de afdelingen opengezet, zodat klaagster zich vrijwillig richting de afdeling kon bewegen, wat binnen enkele uren na de opname gebeurde.

Tijdens meerdere gesprekken hebben verweerders in de daaropvolgende dagen geprobeerd om een behandelovereenkomst binnen het vrijwillige kader te bewerkstelligen. Dit bleek niet effectief te zijn.

Nadat op 12 december de machtiging tot voortzetting crisismaatregel door de rechter bekrachtigd was voor de duur van drie weken, is er door verweerders besloten om op 15 december te starten met langwerkende anti-psychotische depotmedicatie, naast het continueren van de beperking van bewegingsvrijheid en de opname in een accommodatie. Op 15 december heeft er opnieuw een gesprek plaatsgevonden tussen verweerders en klaagster waarin de verplichte zorg besproken werd. Klaagster heeft tijdens dit gesprek besloten om haloperidol 2,5 mg oraal in te nemen. Zij wilde geen injectie.

In de periode liggend tussen 16 en 18 december heeft klaagster de haloperidol oraal genomen. Verweerders observeren hierbij een lichte verbetering van het psychiatrische toestandsbeeld. Op 19 december weigerde klaagster de haloperidol te nemen en heeft zij besloten een klacht in te dienen. Hierop is de verplichte zorg met betrekking tot medicatie tijdelijk gestaakt in afwachting van de klachtenzitting. Verweerders boden klaagster haloperidol wel aan binnen het vrijwillige kader, maar klaagster had de mogelijkheid om te weigeren. Verweerders zien enige remissie van het psychotische toestandsbeeld van klaagster ten tijde dat klaagster haloperidol gebruikte.

Ter zitting geven verweerders aan dat, vanuit de crisismaatregel, zij de opdracht krijgen om klaagster te observeren. Bij opname varen verweerders op een heteroanamnese van de kinderen van klaagster. Zij dienen hiermee een compleet beeld te creëren van de psychische toestand van klaagster. Uit de heteroanamnese begrijpen verweerders dat het toestandsbeeld van klaagster al langer speelt, maar dat het niet eerder heeft geleid tot een crisismaatregel. Het contact tussen klaagster en kinderen is verstoord.

Verweerders geven aan dat ambulante zorg nu nog niet mogelijk is. Verweerders zien nog dezelfde risico's die door hen, via de heteroanamnese, bij klaagster gesignaleerd werden ten tijde van de opname: de situatie met de buurvrouw, de teleurgang bij klaagster, de situatie met de kinderen, de financiële zaken, huurachterstand en de verwaarlozing van de woning. Gedurende het verblijf van klaagster in een accommodatie, hebben verweerders hier een nieuwe inschatting van gemaakt. Opname in een accommodatie is volgens verweerders noodzakelijk. Klaagster is het niet eens met deze inschatting.

Verweerders zijn van mening dat, ondanks de bijwerkingen die klaagster ervaart met betrekking tot de medicatie, de reden voor acute interventie onveranderd is gebleven. Zonder behandeling zien verweerders het toestandbeeld van klaagster niet veranderen. Klaagster vraagt aan verweerders of er alternatieven zijn voor de medicatie waar zij bijwerkingen van heeft. Verweerders geven aan dat alternatieven voorhanden zijn, maar dat klaagster in de gesprekken aangaf helemaal geen medicatie te willen slikken. Verweerders geven aan om de alternatieven met klaagster te gaan bespreken.

5 OVERWEGINGEN EN OORDEEL KLACHTENCOMMISSIE

De klacht met betrekking tot verplichte vorm van zorg in de vorm van het toedienen van depotmedicatie, is gebaseerd op artikel 10:3 Wvggz. De klachtencommissie is bevoegd van de klacht kennis te nemen en klaagster is ontvankelijk in haar klacht.

Klaagster maakt bezwaar tegen de opname. De patiënten vertrouwenspersoon geeft aan dat een opname in een accommodatie een vorm van verplichte zorg is. Dit maakt, volgens de patiënten vertrouwenspersoon, dat de klachtencommissie bevoegd is om hieromtrent een uitspraak te doen. Zij verwijst hierbij naar een eerdere uitspraak van de Regionale Klachtencommissie Wvggz. De voorzitter geeft aan dat dit nog niet helemaal uitgekristalliseerd is en dat men hier op korte termijn meer duidelijkheid over verwacht te krijgen. Aangezien het opnemen in een accommodatie de inhoud van de crisismaatregel als zodanig betreft, dient de klachtencommissie op grond van artikel 10:6 lid 2 Wvggz deze klacht niet-ontvankelijk te verklaren indien en voor zover de klacht ziet op de inhoud van de crisismaatregel. Dat laat echter naar het oordeel van de klachtencommissie onverlet dat verweerders zelfstandig gehouden zijn om na de opname te beoordelen of een verder verblijf binnen de accommodatie als een vorm van verplichte zorg nog dient te worden toegepast. Desgevraagd geven verweerders aan dat ze na de opname van klaagster zelf een inschatting hebben gemaakt van de noodzaak tot een verder verblijf binnen de accommodatie. Verweerders vinden dat noodzakelijk om een ernstig nadeel voor klaagster af te wenden. Verweerders verwijzen daarbij naar de thuissituatie van klaagster die nu juist een opname noodzakelijk maakte en die naar het oordeel van verweerders niet is gewijzigd. De klachtencommissie heeft geen redenen om aan dit oordeel te twijfelen en zal de klacht die ziet op de opname in de accommodatie ongegrond verklaren.

Klaagster heeft van haar wettelijke bevoegdheid gebruik gemaakt om op grond van artikel 10:3 Wvggz een klacht in te dienen met betrekking tot de beslissing van verweerders inzake het starten van verplichte zorg met depotmedicatie en het verblijf binnen de accommodatie. Derhalve zal de klachtencommissie zich moeten uitspreken over deze klachten en dient zij de beslissing van verweerders aan de wettelijke criteria te toetsen.

FORMELE TOETSING

Op grond van artikel 8:9 lid 2 Wvggz stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing op schrift, voorziet de beslissing van een schriftelijke motivering en stelt de geneesheer-directeur op de hoogte van de beslissing. De geneesheer-directeur geeft conform het 3e lid van artikel 8:9 Wvggz aan betrokkene een afschrift van de beslissing en stelt haar, schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiënten vertrouwenspersoon. De beslissing verlenen tot verplichte zorg op 7 december 2022 met betrekking tot opname in de accommodatie ter uitvoering van de crisismaatregel en op 12 december 2022 met betrekking tot het toedienen van langwerkende depotmedicatie, zijn blijkens de stukken met de kennisgeving van de geneesheer-directeur aan klaagster uitgereikt. Aan dit wettelijk vereiste is aldus voldaan.

Ingevolge artikel 8:9 lid 4 Wvggz dient de zorgverantwoordelijke schriftelijk vast te leggen of betrokkene tot een redelijke waardering van diens belangen in staat is. Uit de overgelegde stukken is gebleken dat de zorgverantwoordelijke dit schriftelijk heeft vastgelegd in de beslissing tot verlenen van verplichte zorg. Hieruit blijkt dat ook aan deze wettelijke bepaling is voldaan.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Ten aanzien van de door klaagster aangevochten beslissing van de zorgverantwoordelijke tot gedwongen medicatie overweegt de klachtencommissie meer inhoudelijk voorts als volgt.

5.1 TOETSING AAN ERNSTIG NADEEL CRITERIUM

Klaagster stelt dat er geen sprake is van ernstig nadeel in de zin van de Wvggz. Naar haar mening is medicatie niet noodzakelijk en is zij niet psychisch ziek. Klaagster zou meer gebaat zijn met naar huis gaan en eventueel daar een gesprek.

De klachtencommissie beoordeelt deze enkele stelling van klaagster tegenover de gemotiveerde betwisting door verweerders, zoals hierboven weergegeven, als niet aannemelijk. Uit hetgeen is vermeld in de beschikking van de rechtbank Limburg, de medische verklaring, alsmede gelet op de toelichting van verweerders tijdens de hoorzitting, is naar het oordeel van de klachtencommissie genoegzaam gebleken dat wel degelijk sprake is van een geestelijke stoornis die leidt tot een ernstig nadeel voor klaagster. Verweerders hebben niet alleen aannemelijk gemaakt dat een risico bestaat dat klaagster zichzelf ernstig nadeel berokkent, maar ook dat dit ernstig nadeel kan berokkenen voor anderen en dat zulks een rechtstreeks gevolg is van klaagsters geestesstoornis.

De klachtencommissie ziet voorts geen noodzaak voor een nader onafhankelijk onderzoek naar de onderliggende psychiatrische problematiek en de bijwerkingen van de medicatie. Voor zover de klachtencommissie al die bevoegdheid zou hebben oordeelt de klachtencommissie de door verweerders onderbouwde standpunten over die problematiek en bijwerkingen als valide. Bovendien monitoren verweerders adequaat die mogelijke bijwerkingen.

Voorts dient de inzet van medicatie en de opname in een accommodatie te voldoen aan de eisen van effectiviteit, proportionaliteit, subsidiariteit en veiligheid en dient de procedure met de benodigde zorgvuldigheid te zijn gewaarborgd.

5.2 TOETSING AAN EFFECTIVITEITSCRITERIUM

Het voornaamste doel van de inzet van medicatie en de opname in een accommodatie is het stabiliseren van het toestandsbeeld van klaagster, zodat zij naar huis kan gaan en er dan hopelijk voor langere tijd geen opname in een accommodatie nodig zal zijn. Naar het oordeel van de klachtencommissie hebben verweerders, zowel in het verweerschrift als tijdens de hoorzitting in de mondelinge toelichting, voldoende aannemelijk gemaakt dat zonder medicamenteuze behandeling geen stabilisatie, en zeker geen verbetering van het psychisch toestandsbeeld van klaagster mogelijk is. De klachtencommissie is met verweerders van oordeel dat de inzet van de verplichte zorg effectief is. De medicatie en de opname in een accommodatie worden doelgericht ingezet. Bovendien is uit de behandelhistorie van klaagster gebleken dat zowel de opname in een accommodatie als de depotmedicatie het ontregelde toestandsbeeld van klaagster stabiliseren en verbeteren.

De klachtencommissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot de conclusie dat de verplichte zorg in de vorm van het toedienen van depotmedicatie en opname in een accommodatie aan de eis van effectiviteit beantwoordt.

5.3 TOETSING AAN PROPORTIONALITEITSCRITERIUM

Zoals hiervoor weergegeven is er in casu sprake van een zodanig ernstig psychiatrisch toestandsbeeld en het daarmee gepaard gaand ernstig nadeel, dat ingrijpen door middel van verplichte(dwang-) medicatie en opname in een accommodatie geboden is. De klachtencommissie is van oordeel dat op basis van hetgeen door verweerders naar voren is gebracht het aannemelijk is dat wanneer medicatie niet gestart wordt en er geen opname is in een accommodatie, het psychiatrisch toestandsbeeld zal verslechteren en een langdurige opname noodzakelijk zal zijn.

Regionale Klachtencommissie Wvggz Limburg

Op grond van het hieraan voorafgaande concludeert de commissie dat de verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie voldoet aan de eis van proportionaliteit.

5.4 TOETSING AAN SUBSIDIARITEITSCRITERIUM

Bij het toepassen van verplichte zorg in de vorm van medicatie en opname in een accommodatie dient, indien en voor zover mogelijk, het voor de klaagster minst ingrijpende middel te worden toegepast.

Klaagster heeft aangegeven dat zij geen gebruik wil maken van de depotmedicatie en niet opgenomen wil zijn. Verweerders hebben aannemelijk gemaakt dat, de inzet van de voorgestelde medicatie en opname in een accommodatie noodzakelijk is voor het doorbreken van het toestandsbeeld. Daarnaast hebben verweerders aannemelijk gemaakt dat het voorgestelde middel het minst ingrijpend is. Naar het oordeel van de klachtencommissie hebben verweerders ter zake voldoende inzichtelijk gemaakt dat klaagster vanwege het ontbrekende ziektebesef en ziekte-inzicht niet in staat is tot een adequate inschatting van de noodzakelijkheid van verplichte medicatie en verblijf binnen de accommodatie. Op grond van het ontbrekend ziekte-inzicht en ziektebesef konden verweerders ook terecht en op goede gronden de conclusie trekken dat klaagster niet in staat is haar wil ten aanzien van de medicatie en het verblijf te bepalen. De standpunten van klaagster worden overwegend bepaald onder invloed van de psychotische ontregeling.

De klachtencommissie is van oordeel dat daarmee aan het subsidiariteitsvereiste is voldaan.

5.5 TOETSING AAN VEILIGHEIDSCRITERIUM

De klachtencommissie concludeert uit hetgeen naar voren is gebracht dat bij verweerders steeds de veiligheid van klaagster voorop heeft gestaan en dat zij steeds vanuit dat perspectief heeft gehandeld.

De klachtencommissie komt op grond van al hetgeen hiervoor is overwogen tot het oordeel dat in dezen aan alle wettelijke vereisten is voldaan. Het gevolg is dat de klacht ongegrond moet worden verklaard. Dit impliceert dat de verplichte zorg in de vorm van toediening van medicatie en opname in een accommodatie verder ten uitvoer kan worden gebracht.

6 SCHORSING

Klaagster heeft op 21 december 2022 de klacht over de inzet van verplichte zorg in de vorm van dwangmedicatie en opname in een accommodatie ingediend en daarnaast de klachtencommissie verzocht de beslissing van de zorgverantwoordelijke ten aanzien van de medicatie te schorsen, totdat de klachtencommissie uitspraak heeft gedaan. Verweerders hebben toegezegd voorlopig geen verplichte medicatie meer te verstrekken in afwachting van de uitspraak door de klachtencommissie. Wel wordt medicatie binnen het vrijwillige kader aangeboden, waarbij klaagster de optie krijgt om te weigeren. De klachtencommissie heeft de klacht op 22 december 2022 inhoudelijk behandeld en beoordeeld. De verkorte beslissing is inmiddels aan partijen verstuurd. Naar het oordeel van de klachtencommissie heeft klaagster hierdoor geen belang meer bij een inhoudelijke beoordeling van het schorsingsverzoek.

7 BESLISSING

De klachtencommissie:

- Verklaart de klacht met betrekking tot de verplichte zorg in de vorm van medicatie ongegrond;
- Verklaart de klacht met betrekking tot de verplichte zorg in de vorm van opname in de accommodatie ongegrond.

8 BEROEP

De klacht is gebaseerd op artikel 10:3 Wvggz en ongegrond verklaard. Dit brengt mede dat betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift beroep kan instellen tegen de onderhavige uitspraak van de klachtencommissie bij de Rechtbank Limburg (artikel 10:7 lid 1 Wvggz). De termijn voor het indienen van een verzoek bedraagt zes weken, ingaande op de dag na die waarop de klachtencommissie uiterlijk had moeten beslissen dan wel ingaande op de dag waarop de beslissing van de klachtencommissie aan klagster bekend is gemaakt (artikel 10:7 lid 2 Wvggz).